

STRESS OM EEN DRESS

Door

Karin Zweers

komische eenakter voor 2 dames en 2 heren

Tijdsduur: 25/30 minuten

ROLVERDELING

Anja, moeder van de bruid (v 40+)

Moderne, niet al te slimme vrouw, die niet op haar mondje gevallen is. Op het moment heeft ze geen relatie en ziet ze elke man als potentiële liefdespartner. Haar dochter Sharon gaat trouwen met Charles, de zoon van Verita.

Verita, schoonmoeder van de bruid (v 40+)

Een arrogante, hooghartige dame die vindt dat haar zoon beneden zijn stand gaat trouwen. Ze kan absoluut niet met Anja overweg. Denkt traditioneel en in hokjes.

Sven (m alle leeftijden)

Bouwvakker, maakt zich niet snel druk. Is niet op zijn plek in de bruidszaak, maar moet noodgedwongen invallen voor zijn moeder. Is nogal lui aangelegd en beweegt wat traag. In de loop van het stuk raakt hij echter steeds meer van de kook, door de situaties waar hij in terecht komt.

Couturier Mara Max (m 40+)

Ontwerper van een wel heel specifiek soort bruidsjurken. Gaat alle bruidszaken langs om deze ontwerpen letterlijk aan de man te brengen. Excentriek en vrouwelijk gekleed. Spreekt geaffecteerd, is opdringerig en dwingend.

Korte inhoud: Sven is nog maar net aan het werk op de bouw als zijn telefoon gaat. Mama aan de lijn. Ze is plotseling ziek geworden en vraagt of Sven even naar haar bruidszaak wil gaan. Ze verwacht zometeen klanten op afspraak. Hij hoeft ze alleen maar even op te vangen, vertellen dat ze ziek is en weg te sturen, dat is alles.....

Decor: het stuk speelt zich af in een bruidsboetiek. We zien een kledingrek waaraan enkele trouwjurken hangen en eventueel een paspop met een trouwjurk aan. Er is een toonbank/tafel vol met accessoires (schoenen, tasjes, handschoenen etc.). Verder is er een zitje met een aantal luxe fauteuils en een klein tafeltje met daarop een schaaltje bonbons. Er staat ook een grote passpiegel als dat mogelijk is, anders op de suggestie. Aan de ene kant is de op- en afgang van buiten, aan de andere kant bevindt zich de toegang naar het pashokje en de keuken. Er kan ook gewerkt worden met een kamerscherm, waarachter gepast kan worden.

(Als het stuk begint is het toneel leeg. Dan komt Sven aansloffen van buiten, gekleed in smerige werkkleding en vieze werkschoenen. Hij draagt een thermosfles en een enorme broodtrommel. Hij installeert zich in een fauteuil en legt zijn voeten op het tafeltje. Dan pakt hij een boterham uit de trommel. Vervolgens pakt hij rustig zijn mobieltje en gaat bellen. Tijdens het gesprek hapt hij luidruchtig van de boterham.)

SVEN *(al smakkend)*: Joris, met mij. Ben effe weg van de bouw. Was net begonnen met de cement toen mijn moeder belde..... Ze kreeg ineens krampen..... kon nog net de wc halen..... het leek wel de spuitpoep die ik als baby had, zegt ze! *(lacht)*..... ja..... Wat?... .. ik ben aan het eten ja..... gewoon, een boterham met pindakaas..... Maar goed, ze had vandaag afspraken staan, en die moet ik alleen even opvangen..... ze zijn wel veel te laat trouwens..... ja, lach maar!..... Maar ik kom er zo aan hoor, ik gooi de zaak op slot zo gauw ik die lui heb afgepoeierd en...

ANJA EN VERITA OP *(ze reageren verrast bij het zien van SVEN in zijn werkplunje en smerige schoenen. Anja draagt een strakke legging.)*

SVEN: Oh, shit..... daar zijn ze al. Tot zo kerel! *(stopt mobieltje in zijn zak, gaat wel gewoon door met het opeten van zijn boterham en blijft rustig zitten.)*

VERITA: Eh..... goedmorgen..... excuus dat we een beetje laat zijn..... is er geen verkoopster? U bent toch niet.....

SVEN: Nee, ik.....

ANJA *(breekt in, zichtbaar flirtend met Sven)*: Alstublieft niet boos zijn op ons hoor, we kunnen er niks aan doen, er was een ontzettend dómme motorrijder op de weg, die ging vlak voor onze auto zomaar onderuit, midden op de weg. We hebben daar wel 20 minuten stil gestaan. En NOG was er geen ambulance te bekennen!

VERITA: Anja...

ANJA: Schandalig toch hoe lang dat tegenwoordig duurt. En wij maar wachten....

VERITA: Anja!

ANJA: Ik heb op een gegeven moment maar gewoon gas gegeven en ben erlangs gereden.... ja, wat moet je dan.... Je kunt toch niet eeuwig blijven wachten.

VERITA: Je miste die man op een haar na!

ANJA *(furieus)*: Helemaal niet!

SVEN: Dames, ik heb jammer genoeg slecht

VERITA: Echt wel. Ik heb het je al gezegd, maar ik vind het een bijzonder eigenaardige reactie om zomaar om die man heen te rijden. De politie was er nog niet eens.

ANJA: Beter eromheen dan eroverheen, toch? *(giechelend richting Sven)*.

SVEN: Zeg dames, ik heb eh.....slecht nieuws. Mijn moeder, zij is de eigenaar hier, is ziek en kan dus niet komen hè. U moet haar maar even bellen om een nieuwe afspraak te maken en....

VERITA: Dat meent u toch niet, zeker. Weet u wel wat ik allemaal heb moeten regelen om hier vanochtend te zijn?

ANJA: Jaaaa, doe! zeg schattekous, we willen wel vandaag naar trouwjurken kijken hoor!
(*kijkt al verlangend in de richting van de jurken*).

VERITA (*autoritair*): Stil, ik regel dit..... Beste.... meneer, er is geen sprake van een nieuwe afspraak. Wij zijn hier nu om bruidsjurken te passen, dus worden er ook bruidsjurken gepast.

SVEN: Ja, dat zegt u nou wel zo makkelijk, maar dat kan niet, ik moet ook naar mijn werk en... er is gewoon niemand die advies kan geven, ik weet niks van dat spul. Wilt u alle twee jurken passen dan? Of eh..... om wie gaat het hier eigenlijk? (*kijkt vragend van de een naar de ander*.)

ANJA (*quasi beledigd, flirterig*): Nou.....dat hoeft u toch niet te vragen..... Je ziet toch zo wel dat zij veel te oud is om nog zo'n jurk aan te trekken? Wat denk je wel, haha!

VERITA: Dit is toch werkelijk..... let maar niet op haar, meneer!

SVEN: Ik denk helemaal niks. Het is mijn vak niet en ik heb er geen verstand van (*tot ANJA*)
Maar u bent dus de bruid, begrijp ik.

VERITA (*lacht smalend*): Mijn beste meneer toch..... laat u toch niet zo voor de gek houden. Ik zal het uitleggen, haar dochter komt zo, die staat waarschijnlijk ook nog vast in het verkeer. Zij is de bruid en zij gaat..... op termijn, in de toekomst, hopelijk de VERRE toekomst..... een keer trouwen met mijn zoon. Meneer, als u nou eens even....

SVEN: Zeg maar Sven hoor, dat gemeneer de hele tijd.

ANJA: Sven!..... leuke naam zeg. Past bij je!

VERITA: Eh..... Sven, als u nou eens een kopje koffie voor ons gaat halen..... dat kunnen we wel gebruiken na die helse rit hiernaartoe.

SVEN: Koffie halen? (*wijst op thermosfles*) Ik heb hier nog koffie, vanochtend vers gezet.
(*schroeft de dop eraf en wil er koffie in schenken*.)

VERITA (*vies gezicht*): Nee dank u, niet uit..... dat ding. Er is toch wel ergens een keukentje waar u even koffie voor ons kunt zetten? Wij zijn klanten en we hebben een heel eind gereden om hier te komen.

SVEN (*in zichzelf, zuchtend*): Dit meen je niet hè, ik moet naar mijn werk, ik heb hier geen tijd voor. Ik ga even bellen..... (*staat op, pakt mobieltje en toetst wat in, terwijl hij rustig richting keuken AF sloft en belt*)..... hoi ma, zeg, er is een probleempje denk ik..... die gekke wijven willen niet weg! Ze willen koffie en alles.....Wat moet ik doen?!

SVEN AF

VERITA: Kom, we gaan hier maar even zitten.

(*Ze installeren zich in de fauteuils*).

ANJA: Leuke vent zeg!.....Zei hij nou "gekke wijven"?

VERITA: Nee hoor, ik verstond duidelijk “gek wijf in een veel te strakke legging”.

ANJA (*weifelend*): Nou ja zeg,.....nee, dat zei hij niet..... volgens mij niet!

(*er valt een korte stilte.*)

VERITA (*zucht en rolt met haar ogen*): Ik hoop dat je dochter snel komt, ik heb nog meer te doen.

ANJA: Je mag blij zijn dat je mee mag! Ik bedoel..... dit is eigenlijk iets voor moeders en dochters, hoor!

SVEN (*steekt hoofd even om de hoek en roept*): Mijn moeder vindt dat ik maar even koffie voor jullie moet zetten, dus ik doe mijn best, kan even duren!

ANJA: Dankjewel Sven!..... Ik heb gewoon medelijden met Sharon, dat ze jou als schoonmoeder krijgt!

VERITA (*na korte stilte hautain*): Charles heeft anders nog nooit een vriendin gehad die zich zo liep uit te sloven voor mij. Zelig gewoon. En het heeft ook geen enkele zin. Het is nou eenmaal niet het soort vrouw dat ik voor Charles wens.

ANJA: Nou Sharon kan wel wat beters krijgen dan die saaie piet van jou! Dat is ook niet wat IK wens!..... En weet je hoe hij haar gevraagd heeft?.....gewoon ‘s avonds op de bank! Tussen neus en lippen door..... echt iets voor hem, om dat zo te doen tsss!

VERITA: Dat lijkt inderdaad nergens op!..... Dat hij haar gevraagd heeft, bedoel ik. Als hij nou eerst met mij had overlegd..... waarom zo overhaast? Samenwonen is toch ook prima. Dat bespaart je later weer een dure echtscheiding.

ANJA: Nou..... hij heeft het gevraagd, daar gaat het om..... Mooie zaak is dit hè, ik denk dat Sharon hier wel iets moois kan vinden!

VERITA: Ja, ik verwacht dat dit wel een tikkeltje boven jullie budget zal zijn.

ANJA: ONS budget?.....Charles zei dat de familie van de bruidegom alles betaalt..... familietraditie!

VERITA: Oh ja?..... Dat zullen we nog wel eens zien.

SVEN OP (*hij draagt onhandig een dienblad met twee koffiekopjes.*)

SVEN: Het is gelukt! Ging best gemakkelijk eigenlijk..... Wie wil er een kopje?

VERITA: Héél graag, ik ben er erg aan toe.

ANJA: Sven, heb je ook cafeïnevrij? Ik ben het net vergeten te vragen, sorry, maar ik ga tegenwoordig heel slecht op cafeïne.

SVEN (*zucht*): Die kan ik zetten. Toevallig zag ik die cupjes ook liggen.

VERITA: Nou, doe mij dan ook maar als u toch bezig bent.

SVEN: OK geen probleem. Maarre..... dames, ik heb net mijn moeder gesproken en jullie mogen de jurken bekijken, zegt ze, maar er kan vandaag niet gepast worden. Je hebt hulp nodig bij het aan- en uittrekken, en je mag ze alleen met handschoenen aanraken.

VERITA: Ik maak ernstig bezwaar tegen deze gang van zaken Sven, wij.....

SVEN (*onderbreekt*): Mevrouwje, ik heb net gehoord wat die krengen kosten..... er is er eentje bij, (*knikt naar de mooiste jurk aan het rek, die een beetje apart hangt*) die is van Valentino, misschien weet u dat niet, maar dat is die ontwerper van Maxima's trouwjurk, nou.....voor dat geld, daar kun je een hele mooie auto voor kopen!

SVEN AF

(*Anja staat op en begint gretig te neuzen tussen de trouwjurken.*)

ANJA: Wauw.....wat super mooi! Sharon moest op de website al invullen wat haar stijl en kledingmaat is en zo.

VERITA: Nou het lijkt me niet dat dat allemaal Sharons maat is wat daar hangt. Maar ze zullen ook wel grotere maten hebben toch?

ANJA: Hoezo grotere maten! Die verkoopster heeft haar maat heel goed ingeschat! Ach.....kijk hier toch eens, die Valentino, prachtig!..... Ik ben zo benieuwd hoe hij zal staan! Sharon en ik lijken wel wat op Maxima hè?

VERITA (*rolt met haar ogen*): Tuurlijk..... Hij zal wel uitgelegd moeten worden, Sharon is een stuk forser geworden de laatste tijd.....

ANJA (*fel*): Ik denk eerder dat hij ingenomen moet worden! Dat zie je toch zo!.....Je moet je ogen eens laten controleren Rita, mijn haptonoom zegt dat je zicht minder wordt na de overgang.

VERITA: Na de overgang? Waar haal je dat nou weer vandaan? Daar heb ik helemaal de leeftijd nog niet voor. Mijn zicht is prima.

ANJA (*smalend*) : Och, ben jij er zo een..... zo'n overgang-ontkenner. Zo'n bouwjaar-verzwijger..... Ok..... als je het zo wilt, prima hoor Rita.

VERITA (*kijkt zuchtend op haar horloge*): Ik heet VERITA, is dat nou echt zo moeilijk? Waar blijft Sharon toch!

ANJA: Zeg, zal ik voor de gein deze eens passen? (*streelt de Valentino*) Ik vind deze werkelijk schitterend.....de jurk van Maxima!..... Het is nu of nooit,..... toch?

VERITA: Dit slaat alles! Die Sven zegt net dat er niet gepast mag worden vandaag! En al helemaal niet door jou!

ANJA: Ik neem deze! (*trekt ruw de Valentino uit het rek en loopt naar het pashokje*) Dat kan best even. Hij is toch nog koffie aan het zetten.....

VERITA: Werkelijk, dit is toch..... je mag alleen met handschoenen..... daar pas jij niet in hoor Anja!

ANJA: Moet jij eens opletten!

ANJA AF

VERITA: Wat is dat mens toch dom!..... Dat ook uitgerekend vandaag mijn auto een beurt moest krijgen en ik met HAAR mee moet rijden in haar smerige vijfdehands Toyota! *(zucht, kijkt verveeld rond en ziet dan de bonbons)* Even proeven..... zal wel geen kwaliteit zijn *(stopt bonbon in haar mond en proeft)* hmmm..... het valt mee.

MARA OP *(indrukwekkende verschijning, draagt een schoudertas en een grote portfolio onder de arm en loopt zwierig, alsof het de catwalk is, op hoge hakken richting Verita.)*

MARA *(zangerig):* Een goedemorgen liefallige dame van bruidsboetiek De Sluier!

VERITA *(verslikt zich bijna in de bonbon):* Eh....goedemorgen....

MARA *(met uitgestoken hand richting VERITA):* Mijn naam is Mara Max, ik ben designer en heb mijn eigen bruidscollectie. Ik ga langs alle gerenommeerde bruidsmodezaken om mijn ontwerpen onder de aandacht te brengen..... en u de kans te geven een uniek model bij mij te bestellen! *(handen schudden.)*

VERITA *(wil iets zeggen, maar komt er niet tussen).*

MARA: Nee, nee, nee, ik zie u denken: daar heb je weer zo'n sales-figuur met zo'n truttige collectie. Maar..... dat denkt u verkeerd mevrouw. Ik heb een hele specifieke collectie..... voor een hele specifieke doelgroep. Ik ontwerp namelijk bruidsjaponnen..... speciaal voor mannen!

VERITA: Bruids....japonnen..... voor mannen?

MARA: Jazeker mevrouw..... Naar wie gaat altijd alle aandacht op een bruiloft?..... precies, naar de bruid! Maar waarom moet dat altijd een vrouw zijn?..... Een man wil ook wel eens de bruid zijn!

VERITA: Eh..... De bruid zijn?

MARA: Op veel plekken in de wereld dragen mannen japonnen en rokken, neem Schotland! Neem Saoedi-Arabië! En dat kan allemaal!.....Dat mag allemaal!.... Maar nee, als het om een trouwjurk gaat, dan wordt het ineens een ander verhaal. Mensen zitten zo vast in hun denkpatronen..... Denk eens out of the box, denk eens ruim! *(opent portfolio en duwt deze onder Verita's neus.)*

VERITA *(afwerend):* Oh sorry nee hoor, ik ben niet

MARA *(praat gewoon door):* Kijk, hier.....Martijn bijvoorbeeld, mijn meest verkochte model. Ondanks de slanke belijning biedt dit model toch net wat extra ruimte aan de voorkant, niet op borsthoogte, nee..... juist op KRUIShoogte, zodat de... bruid niet knel komt te zitten...

VERITA: Eh....mevrouw, ik.....

MARA: Ook hou ik altijd rekening met de drager. Links of rechts.....als u begrijpt wat ik bedoel!

VERITA: Eh.....

MARA: Ja, want de verkeerde kant.....rechts als het links moet zijn of links als het rechts moet zijn..... dat zou heel desastreus kunnen uitvallen..... Of deze hier, kijk..... de Sven, een wat klassieke, ruimvallende Sissi-japon met petticoat die.....

VERITA: Hallo, u luistert niet..... IK BEN NIET DE EIGENAAR!

MARA (*schrikt even, klapt dan de portfolio hard, bijna in haar gezicht, dicht, kortaf*): Had u dat niet eerder kunnen zeggen! Waar is de eigenaresse?....Tijd is geld mevrouw! (*Verita gebaart in de richting van SVEN, die net OP komt*).

SVEN OP (*draagt een dienblad met 2 koffiekopjes etc.*): Nou, de koffie is klaar.....

MARA (*blij verrast*): Ach kijk, u bent de eigenaar van deze bruidsboetiek?..... Wat leuk! Een man in een bruidsboetiek! En dan ook nog zo..... sportief gekleed..... prachtig! Een ware lust voor het oog!.....(*nadrukkelijk*) Meneer, ik heb hier hele interessante informatie voor u! (*zwaait met de portfolio*) Hele interessante!

SVEN: Sorry eh.....ik moet u even onderbreken, ik.....

MARA (*negeert Sven*): Wat ik hier heb, namelijk..... zijn.....: bruidsjaponnen voor mannen!

SVEN: Bruidsjurken voor mannen? (*kijkt overdonderd voor zich uit, met het dienblad in zijn handen.*)

MARA: Jazeker! Er is in bepaalde kringen heel veel vraag naar. Mannen verdienen het ook om op de belangrijkste dag van hun leven in het middelpunt te staan! (*opent portfolio*) Ik heb dus verschillende modellen ontworpen die speciaal geschikt zijn voor mannen.....

VERITA (*rolt met haar ogen en breekt scherp in*): Ik heb wel trek in koffie Sven!

MARA (*laat zich niet van de wijs brengen, in portfolio wijzend*): Deze bijvoorbeeld, de Isaac, speciaal voor de wat groter geschapen..... (*kijkt op*) Sven!.... Heet u Sven? Dat is ook toevallig, kijk eens (*bladert enthousiast in portfolio en duwt die weer onder Svens neus, die steeds ongelukkiger kijkt*) mijn meest klassieke model heet Sven! Moet je eens kijken, hoe mooi!.... Een echte Sissi!

SVEN (*verdwaasd*):..... Sissi?

VERITA (*gniffelt voor zich uit*): Dat woord betekent ook wat anders!

ANJA (*krijst van achter*): RITA!! Kom eens effe, ik krijg dat kreng niet dicht! ...Niet dat ik er niet in pas! Helemaal niet!.....Maar al die haakjes zitten op de rug!

SVEN (*verbaasd achterom kijkend*): Wat.....nee!

ANJA: RITA!! HELP!

MARA: Haakjes? Oh.....ik ben dol op haakjes, dat is mijn specialiteit!.....(*tegen SVEN*) Ik los het wel op, geen probleem!..... Ik kom eraan, schat, rustig maar! Ik ben de haakjes-expert! (*gehaast richting pashokje.*)

SVEN (*van zijn stuk, voor zich uit*): Maar..... ik.....ik had toch gezegd dat er niet gepast mocht worden van mijn moeder!

MARA AF

VERITA (*staat op en pakt resoluut een kop koffie van het blad*): Ik heb dringend koffie nodig. Wat een figuur, die Mara!..... Een man wil ook weleens de bruid zijn.... Zo zout heb ik het nog nooit gegeten! Wat denk jij?..... Is het een man of een vrouw? (*gaat zitten, drinkt van haar koffie, kijkt even of Sven kijkt en neemt stiekem nog een bonbon*).

SVEN: Ik..... ik weet het niet.

ANJA (*van achter*): WAT.....Wie bent u nou weer! (*we horen een pets*) Blijf af!..... Ik wil dat Rita komt!.....

VERITA (*in zichzelf, genietend van de bonbon*): Dat dacht ik niet.... je zoekt het maar uit hoor.

ANJA (*van achter*) GA WEG engerd! Wie BEN jij! (*geeft Mara blijkbaar een duw.*)

MARA struikelend OP

MARA: Aaaah..... Nou ja zeg, wat een kenau! (*fatsoeneert haar en kleding*).

SVEN (*in zichzelf*): Man, man... had ik de telefoon maar niet aangenomen vanochtend.

ANJA (*roept*): Kan iemand helpen?..... Is Sven daar?.....SVE-HEN!

SVEN (*probeert paniekerig het dienblad met koffie op het tafeltje te zetten, maar dat past niet, draait, kijkt zoekend naar een andere plek, twijfelt en besluit het dienblad dan maar vast te houden*): Godsamme..... als het maar niet die dure jurk is..... ma doet me wat! (*richting pashokje*).

MARA: Ik wilde alleen maar helpen! (*tegen Sven*) Kan ik u zometeen nog even spreken, ik heb mezelf nog niet eens fatsoenlijk kunnen voorstellen daarnet (*steekt hand uit*) ik ben.....

SVEN (*duwt Mara het dienblad in de handen*): Sorry, ik ben even druk!..... Shit man, straks vernielt ze me nog die Valentino!

SVEN AF

LEZEN HOE DIT VERDER GAAT?

Bestel dan de complete versie via www.karinzweerstoneel.nl en lees de verrassende ontknoping!